

บทที่ 3

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่อาจยังผลต่อลักษณะการทำงานของสตรี

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่อาจยังผลต่อลักษณะการทำงานของสตรีแตกต่างกันไปตามฐานะนั้น ๆ ได้ ทั้งนี้เนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจมีส่วนส่งผลแก่ลักษณะการทำงานของแต่ละบุคคล จึงมักพบว่าผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มักจะเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพที่ต้องการแรงงานที่มีฝีมือ ความรู้ความสามารถสูง มีความชำนาญงาน ซึ่งเป็นงานที่ได้รับรายได้สูง สวัสดิการดี ทั้งเป็นงานที่มีเกียรติได้รับการยกย่องในสังคม ส่วนผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำก็มักประกอบอาชีพประเภทใช้แรงงานไร้ฝีมือ ที่มีได้ต้องการความรู้ความสามารถสูงเท่าไร ทั้งเป็นงานประเภทที่ใช้แรงงานค่าจ้างตอบแทนต่ำ โอกาสที่จะร่ำรวยก็มีน้อยกว่า จึงมักพบว่า ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีมักจะมีโอกาสทางเชิงเศรษฐกิจดีกว่าผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ในการศึกษาเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำหรับในเขตเมืองได้พิจารณาแบ่งระดับฐานะทางเศรษฐกิจออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ฐานะยากจน ฐานะปานกลางหรือพอมือพอกิน และฐานะดี โดยในเขตเมืองใช้หลักการตาม "ดัชนีที่ใช้วัดฐานะทางเศรษฐกิจสังคมของประชากรในเขตเมืองของประเทศไทย"¹ สำหรับในเขตชนบทนั้นพิจารณาเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของหัวหน้าครัวเรือนที่มีโดยการให้คะแนนสินทรัพย์โลกดาวที่ครัวเรือนนั้นมีไว้ครอบครอง ตามคะแนนมาตรฐานที่กำหนดไว้

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวนับว่าเป็นปัจจัยที่อาจยังผลต่อการทำงานและลักษณะการทำงานของสตรีในทั้ง 2 เขตให้แตกต่างกันได้ ดังนั้นในตารางที่ 1 นี้ได้นำการทำงานนอกบ้าน เพื่อค่าจ้างหรือเงินเดือนของสตรีภายหลังการแต่งงานมาศึกษาว่าฐานะทางเศรษฐกิจจะมีผลอย่างไรต่อการทำงานของสตรีบ้าง

¹ วรรณิการ์ อภิขรกุล, "ดัชนีที่ใช้วัดฐานะทางเศรษฐกิจสังคมของประชากรในเขตเมืองของประเทศไทย" (วิทยานิพนธ์แผนกสังคม ปีการศึกษา 2515) หน้า 67-74.

แต่เนื่องจากมาตราว่าลักษณะทางเศรษฐกิจที่สร้างขึ้นมาใช้นั้นมีมาตรการต่างกัน การศึกษาวิจัยทางเศรษฐกิจต่อลักษณะการทำงานของสตรีในทั้ง 2 เขตจึงไม่อาจเปรียบเทียบกันได้อย่างฐานะเศรษฐกิจแต่ละจะได้พิจารณาเฉพาะในแต่ละเขตว่าฐานะทางเศรษฐกิจก่อให้เกิดความแตกต่างต่อลักษณะการทำงานอย่างไร

จากตารางที่ 1 นี้พบว่าโดยทั่วไปแล้วสตรีในเขตเมืองมีอัตราส่วนการทำงานนอกบ้านร้อยละ 27.0 โดยผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจดีมีอัตราส่วนการทำงานสูงกว่าฐานะปานกลางและจน คือร้อยละ 30.8 ร้อยละ 26.4 และร้อยละ 23.2 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีในเขตเมืองมีจำนวนการทำงานนอกบ้านสูง ซึ่งอาจเป็นได้ว่าผู้ที่อยู่ในฐานะทางเศรษฐกิจดี ย่อมอยู่ในฐานะที่พร้อมที่จะทำงานมากกว่า ซึ่งเรียกได้ว่ามีโอกาสเชิงเศรษฐกิจที่ดีกว่าโดยอาจมีโอกาสได้ศึกษาฝึกฝนความรู้ความสามารถจนมีคุณสมบัติที่จะทำงานในระบบงานอุตสาหกรรมได้มากกว่า ผู้ที่มีฐานะปานกลางและยากจน ส่วนในเขตชนบทนั้นเป็นสังคมเกษตรกรรม ลักษณะการทำงานนอกบ้านไม่ปรากฏชัดเจน พบว่าโดยทั่วไปสตรีในเขตชนบททำงานนอกบ้านร้อยละ 19.9 โดยสตรีที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีทำงานนอกบ้านในอัตราส่วนที่ต่ำกว่าฐานะปานกลางและจน คือร้อยละ 15.3 ร้อยละ 19.1 และร้อยละ 24.6 ตามลำดับซึ่งอาจอธิบายได้ว่าลักษณะการทำงานนอกบ้านเพื่อค่าจ้างหรือเงินเดือนนั้นเป็นลักษณะของการทำงานในสังคมอุตสาหกรรมซึ่งมีการขยายตัวทางด้านแรงงาน ต้องการแรงงานที่มีฝีมือ ส่วนในเขตชนบทซึ่งมีภาวะทางเศรษฐกิจในรูปเกษตรกรรม² อันเป็นงานที่สามารถประกอบภายในครัวเรือนในรูปการใช้สมาชิกของครอบครัวเป็นกำลังในการทำงาน ซึ่งเป็นการทำงานให้กับครอบครัวโดยมิได้ค่าตอบแทน ทั้งผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจในเขตชนบทนั้นมักเป็นเจ้าของที่ดินจำนวนมากประกอบทั้งงานที่ทำนอกบ้านในเขตชนบทมักเป็นงานในรูปของลูกจ้างทางการเกษตร จึงอาจเป็นไปได้ว่าสตรีที่มีฐานะจนในเขตชนบทออกประกอบอาชีพนอกบ้านสูงกว่าฐานะอื่นนั้นก็เนื่องด้วยไม่มีที่ดินของตัวเอง หรือมีจำนวนน้อยจึงออกรับจ้างทำงานทางการเกษตรในที่ดินของผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินจำนวนมาก

²Institute of Population Studies, Chulalongkorn University
Review of Findings from the Longitudinal Study of Social, Economic,
 and Demographic Change in Thailand. Working Paper No. 1 Bangkok, .
 pp. 7-8.

ในตารางที่ 2 นี้ นำลักษณะการทำงานของสตรีเข้ามาพิจารณาโดยจำแนกผู้ที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ และผู้ที่ไม่ได้ทำงานซึ่งจากตารางนี้เราพบว่า ในเขตเมืองนั้น ผู้ที่ทำงานส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทางด้านค้าขายและบริการถึงร้อยละ 31.2 วิชาชีพร้อยละ 8.7 แรงงานร้อยละ 7.2 เกษตรกรร้อยละ 4.5 ซึ่งรวมแล้วเป็นจำนวนผู้ที่ทำงานร้อยละ 51.6 ผู้ที่มีได้ทำงานร้อยละ 48.4 โดยพบว่าสตรีที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีเป็นกลุ่มที่มีจำนวนผู้ที่ทำงานสูงกว่าสตรีในฐานะอื่น ในเขตชนบทนั้นพบว่าส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในทางเกษตรกรรมถึงร้อยละ 75.9 รองลงมาได้แก่อาชีพค้าขายและบริการร้อยละ 4.1 แรงงานร้อยละ 3.3 วิชาชีพร้อยละ 2.7 ในเขตชนบทมีจำนวนผู้ที่ไม่ได้ทำงานต่ำ คือ ร้อยละ 14.0 เท่านั้น

จากตารางที่ 2 นี้สรุปได้ว่าในเขตเมืองนั้นผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี จะมีสัดส่วนผู้ที่ทำงานสูงกว่าผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่า และนอกจากจะพบว่าอาชีพค้าขายและบริการจะเป็นอาชีพที่ทุกฐานะทางเศรษฐกิจยึดเป็นอาชีพสูงกว่าอาชีพอื่นแล้ว ยังพบว่างานทางด้านวิชาชีพนั้นผู้ที่อยู่ในฐานะเศรษฐกิจดีประกอบอาชีพนี้สูงกว่าผู้ที่อยู่ในฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางและจน ซึ่งอธิบายได้ว่าด้วยสภาพความเป็นเมืองซึ่งมีการกระจายทางอาชีพสูง มีการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม ซึ่งต้องการแรงงานที่มีฝีมือ แต่เนื่องจากเพิ่งอยู่ในขั้นเริ่มต้น จึงพบว่ายังขาดหน่วยงานที่จะให้การฝึกอบรมงานทางด้านนี้ให้ออกไปอย่างทั่วถึงจำนวนผู้ประกอบอาชีพในเขตเมืองจึงน้อยกว่าในเขตชนบทอยู่มาก และอาชีพที่ต้องการแรงงานที่มีฝีมือก็พบเฉพาะในกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีเท่านั้น ส่วนในเขตชนบทนั้นมากกว่าร้อยละ 70 ประกอบอาชีพทางด้านเกษตร การกระจายทั่วทางอาชีพน้อยมาก ซึ่งพบว่าเป็นลักษณะของสังคมเกษตรกรรม ซึ่งประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านนี้สืบทอดมาจากรุ่นแล้ว และงานทางด้านเกษตรกรรมนี้เป็นงานที่ทุกคนในครัวเรือนสามารถช่วยทำได้ด้วย เป็นงานที่มีได้ต้องการแรงงานที่มีฝีมือเช่นในงานอุตสาหกรรมจากการศึกษาของ Rudolph C. BlitZ and Chin HockOur ในสหรัฐอเมริกาพบว่า ในเขตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีและมีอาชีพทางเกษตรกรรมเป็นหลัก รวมทั้งมีค่านิยมในแบบหัวเก่าสตรีจะมีความเป็นอิสระน้อย

งานที่ทำส่วนใหญ่จะเป็นงานที่ใช้ฝีมือ³

ตารางที่ 3 จากตารางนี้เรานำข้อมูลเฉพาะสตรีซึ่งกำลังอยู่กับสามีมาพิจารณาว่าอาชีพของสามีนั้นจะมีความสัมพันธ์กับอาชีพของภรรยาหรือไม่อย่างไร เพราะจากการวิจัยทั่วไปมักพบว่า ในเขตชนบทนั้นสามีภรรยาช่วยกันทำงานทางด้านเกษตรกรรมด้วยกัน แรงงานของสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับเศรษฐกิจของครอบครัวอย่างยิ่ง ดังนั้นอาชีพทางการเกษตรกรรมจึงเป็นอาชีพพบว่าสามีภรรยาจะทำงานร่วมกัน จะเห็นได้ว่าสำหรับสตรีในกำลังแรงงานนั้นถ้าเป็นการทำงานโดยรับค่าจ้างตอบแทนการเข้าทำงานของเธอก็ขึ้นอยู่กับความจำเป็นหลายทาง นอกเหนือจากการศึกษา ความชำนาญงานแล้ว สตรีเหล่านี้ยังถูกจำกัดด้วยการใช้ชีวิตอยู่ , สถานที่ทำงานของสามี, อาชีพของสามี สิ่งเหล่านี้เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตการทำงานของสตรีอยู่มาก⁴ และจากตารางที่ 3 นี้เราพบว่า สตรีในเขตเมืองทำงานที่มีความสัมพันธ์กับอาชีพของสามี โดยพบว่าสามีที่ประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพ จะมีภรรยาประกอบอาชีพนี้ด้วยร้อยละ 29.6 ค่าขายและบริการ ร้อยละ 14.9 แรงงานร้อยละ 7.0 และภรรยาไม่ได้ทำงานร้อยละ 44.0 สามีที่ประกอบอาชีพทางด้านค้าขายและบริการ มีภรรยาที่ประกอบอาชีพเดียวกันร้อยละ 48.6 รองลงมาได้แก่ วิชาชีพร้อยละ 3.9 และมีภรรยาที่ไม่ได้ทำงานร้อยละ 42.9 สามีที่ประกอบอาชีพทางด้านแรงงานนั้นพบว่า มีภรรยาประกอบอาชีพทางด้านค้าขายและบริการเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาจึงจะได้แก่อาชีพทางด้านแรงง เนซึ่งพบว่าเป็นร้อยละ 9.5 ส่วนเขตชนบทนั้นพบว่า สามีที่มีอาชีพทางการเกษตรกรรมมีภรรยาที่ประกอบอาชีพเดียวกันสูงมากกว่าร้อยละ 90 ที่สัมพันธ์รองลงมาได้แก่ อาชีพค้าขายและบริการ สามีภรรยาที่ประกอบอาชีพร่วมกันร้อยละ 49.1

³Rudolph C. Blitz and Chin Hock Ow, "A Cross-Sectional Analysis of Women's Participation in the Professional," Journal of Political Economy. Vol. 81 No. 1 January/February 1973, p.131-145.

⁴Theodore W. Schulty, "Woman's New Economic Commandments," Bulletin of the Atomic Scuntists, February 1972 (Reprint), pp.29-31.

พิจารณาลักษณะการทำงานของสตรีแล้วพบว่า ในเขตเมืองนั้นสามีภรรยาที่ประกอบอาชีพเดียวกันนั้นสูงกว่าประกอบอาชีพต่างกัน ยกเว้นสามีที่ประกอบอาชีพทางด้านแรงงาน ที่มีภรรยาประกอบอาชีพค้าขายและบริการสูงกว่าอาชีพด้านแรงงาน ซึ่งอาจอธิบายได้ว่า ลักษณะการประกอบอาชีพทางด้านค้าขายและบริการกับงานด้านแรงงานนั้นไม่แตกต่างกันโดยลักษณะการประกอบอาชีพเท่าใด ทั้งงานอาชีพทางด้านค้าขายและบริการพบว่าส่วนใหญ่มักเป็นการค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ อยู่ที่บ้านที่อาจดำเนินการโดยตนเอง และอาศัยแรงงานภายในครอบครัวเข้าช่วยบ้าง อันทำให้สตรีสามารถเข้าร่วมในงานนี้ได้มาก และพบว่าอาชีพทางด้านค้าขายและบริการกับงานทางด้านไร่แรงงานก็เป็นงานอยู่ในประเภทงานที่มีต้องการแรงงานที่มีฝีมือเท่าใด การที่ภรรยาประกอบอาชีพค้าขายและบริการสูงในขณะที่สามีประกอบอาชีพทางแรงงาน จึงเป็นการช่วยเหลือเกื้อกูลทางด้านรายได้ของครอบครัวได้ช่วย เพราะอาชีพทางด้านแรงงานมักมีรายได้ค่อนข้างต่ำ ส่วนในเขตชนบทนั้นสามีภรรยาที่ประกอบอาชีพทางการเกษตรสูงถึงร้อยละ 91.8 นั้น ก็เนื่องด้วยในเขตชนบทนั้นสตรีมีบทบาทสำคัญในชีวิตทางเศรษฐกิจและในหลายกรณีก็คือยิวสตรีทำงานหนักกว่า และบางครั้งก็รับผิดชอบในการทำงานมากกว่าชาย⁵ เมื่ออาชีพหลักในเขตชนบทคืองานทางการเกษตรเช่นนี้ สตรีจึงมีโอกาสเข้าร่วมทำงานเคียงบ่าเคียงไหล่ชายได้อย่างเต็มที่ เราจึงพบว่ามีสตรีจำนวนน้อยที่จะมีอาชีพเป็นอย่างอื่นในขณะที่ครอบครัวหรือสามีประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม

สรุปได้ว่า ลักษณะการทำงานของสามีมีผลต่อลักษณะการทำงานของสตรีที่กำลังอยู่กับสามีทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท

เพื่อให้การศึกษาในเรื่องอาชีพของสามีที่มีผลต่ออาชีพของภรรยาในตารางที่ 3 ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้นำปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ คือ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเข้ามาเป็นตัวแปรควบคุมด้วย ।

⁵ Rapbael Patai, Women in the Modern World, Collier-Macmillan Limited, London, pp.31-78.

ซึ่งจาก ตารางที่ 4 พบว่าในเขตเมืองนั้นในทุกระดับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ประกอบอาชีพทางค้าขายและบริการ เป็นสำคัญ โดยได้พบว่าสามี่ที่ประกอบอาชีพทางค้าขายและบริการ ทุกรายจะประกอบอาชีพนี้ด้วยมีจำนวนสูงกว่าอาชีพอื่นเมื่อพิจารณาดูในแต่ละฐานะทางเศรษฐกิจพบว่าในฐานะทางเศรษฐกิจจากจนนั้น คู่สามีภรรยาที่ประกอบอาชีพทางค้าขายและบริการ ร้อยละ 55.4 ทางค้าวิชาชีพมีภรรยาประกอบอาชีพทางค้าวิชาชีพและค้าขายเท่ากัน คือร้อยละ 14.4 อาชีพทางค้าแรงงานพบว่ามีภรรยาประกอบอาชีพทางค้าขายร้อยละ 13.1 และประกอบอาชีพทางค้าขายและบริการร้อยละ 19.4 ด้วย ในกลุ่มฐานะปานกลางพบว่า สามี่ที่ประกอบอาชีพค้าขายและบริการและที่ประกอบอาชีพเดียวกันถึงร้อยละ 59.0 สามี่ที่ประกอบวิชาชีพมีภรรยาที่ประกอบอาชีพนี้สูงร้อยละ 27.8 สามี่ภรรยาที่ประกอบอาชีพทางค้าแรงงานร้อยละ 11.9 ในอาชีพนี้มีภรรยาที่ประกอบอาชีพค้าขายและบริการสูงร้อยละ 24.6 ด้วย ในกลุ่มฐานะทางเศรษฐกิจนั้น สามี่ที่ประกอบอาชีพทางค้าขายและบริการ มีภรรยาที่ประกอบอาชีพเดียวกันร้อยละ 53.9 ในสามี่ที่ประกอบอาชีพทางค้าวิชาชีพมีภรรยาประกอบอาชีพทางค้าขายร้อยละ 38.0 ในสามี่ที่ประกอบอาชีพทางแรงงานพบว่า มีภรรยาประกอบอาชีพทางค้าขายร้อยละ 38.0 ในสามี่ที่ประกอบอาชีพทางแรงงานพบว่า มีภรรยาที่ประกอบอาชีพทางค้าขายและบริการร้อยละ 26.6 อาชีพเดียวกันร้อยละ 8.9 ในเขตชนบทนั้นพบว่าฐานะทางเศรษฐกิจมิได้มีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการทำอาชีพเดียวกันของคู่สามีภรรยาโดยพบว่าในทุกระดับฐานะทางเศรษฐกิจนั้น สามี่ภรรยาประกอบอาชีพทางเกษตรกรรมร่วมกันมากกว่าร้อยละ 90 ดังเช่นที่ปรากฏในตารางที่ 4 ทั้งพบว่ามีจำนวนคู่สามีภรรยาที่ประกอบอาชีพทางค้าขายและบริการด้วยกันสูง รองลงมาจากคู่สามีภรรยาในอาชีพทางการเกษตร และสามี่ที่ประกอบอาชีพแรงงานในเขตชนบทก็มีจำนวนภรรยาประกอบอาชีพค้าขายและบริการสูงกว่าอาชีพทางค้าแรงงาน ซึ่งเป็นอาชีพเดียวกับสามี่

สรุปจากตารางที่ 4 ได้ว่า อาชีพของสามี่ภรรยาทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทนั้นส่งผลโดยตรงต่ออาชีพของภรรยาไม่ว่าในฐานะทางเศรษฐกิจฐานะใด

จากตารางที่ 5 ได้นำตัวแปรทางด้านอายุและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเข้ามาศึกษาพบว่า สตรีที่มีฐานะเศรษฐกิจปานกลางและคั้นั้น มีจำนวนผู้ที่ทำงานในกลุ่มวิชาชีพสูงกว่าสตรีที่มีฐานะทางเศรษฐกิจจน และเมื่อพิจารณาว่าอายุมีผลต่อลักษณะการทำงานเช่นไร เราพบว่าในกลุ่มอายุ 15 - 24 และ 25 - 34 ปี มีจำนวนผู้ที่ทำงานสูงกว่าในช่วงอายุ 35 ปีขึ้นไป อาชีพทางด้านค้าขายและบริการพบว่าเป็นอาชีพที่ทุกระดับฐานะทางเศรษฐกิจประกอบในอัตราที่สูงกว่าอาชีพอื่น ๆ และเมื่อพิจารณาในค้ำอายุของผู้ที่ทำงานพบว่า ในสตรีที่มีฐานะทางเศรษฐกิจจน เมื่ออายุสูงขึ้นจำนวนผู้ที่ประกอบอาชีพนี้ยิ่งสูงขึ้น ฐานะปานกลางและคั้นั้นพบว่า จำนวนสตรีที่ทำงานสูงขึ้นเรื่อย ๆ ในช่วง 3 กลุ่มอายุแรก และลดลงเมื่ออายุได้ 45 ปีขึ้นไป ในอาชีพทางด้านแรงงานนั้นพบว่า สตรีในทั้ง 3 ระดับฐานะทางเศรษฐกิจนั้น จะมีจำนวนผู้ที่ทำงานทางด้านนี้น้อยลงเมื่ออายุ 45 ปีขึ้นไป

ในเขตชนบทนั้น ในระดับฐานะทางเศรษฐกิจและในทุกกลุ่มอายุพบว่า สตรีประกอบอาชีพทางการเกษตรที่สำคัญ และเมื่อพิจารณาสตรีในทุกฐานะทางเศรษฐกิจและทุกกลุ่มอายุก็พบว่าอายุมีได้ก่อให้เกิดความแตกต่างในจำนวนสตรีที่ประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรมแต่อย่างไร

สรุปจากตัวเลขที่ปรากฏในเขตเมืองพบว่า อาชีพทางด้านวิชาชีพนั้นมีจำนวนสูงในสตรีที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีและปานกลาง ในกลุ่มอายุ 15 - 24 และ 25 - 34 ปี และต่ำลงเมื่ออายุเพิ่มมากขึ้น นั่นก็อาจเนื่องด้วยอาชีพทางด้านวิชาชีพนั้นต้องอาศัยแรงงานที่มีฝีมือ และได้รับการฝึกฝนอบรมมีการศึกษาความรู้ความสามารถพอควรซึ่งคุณลักษณะเช่นนี้มักพบในคนรุ่นใหม่ จึงปรากฏว่ามีจำนวนสูงในสตรีที่มีกลุ่มอายุยังน้อย ส่วนอาชีพทางด้านค้าขายและบริการนั้นเป็นอาชีพที่ส่วนใหญ่แล้วสามารถดำเนินการได้โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยการศึกษาอบรมมากนัก และมักเป็นงานที่สามารถดำเนินการภายในครัวเรือน โดยสมาชิกในครัวเรือนช่วยเหลือกัน เช่น งานค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ ⁶จำนวนสตรีที่ทำงานทางด้าน

⁶Patai, Ibit., p. 32.

นี้จึงสูงมากขึ้นตามกลุ่มอายุ ใ้ส่วนอาชีพทางค้ำแรงงาน เป็นอาชีพซึ่งมักใช้แรงงาน จึงพบว่า มีจำนวนน้อยลงเมื่ออายุ 45 ปีขึ้นไป ในเขตนบนั้นก็พอสรุปได้ว่า เมื่อจำนวนสตรีส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตรซึ่งจะพบว่า เป็นอาชีพที่มีได้ต้องการการฝึกฝนอบรม หรือความรู้มากมายแต่อย่างใด เป็นงานที่สฤศษิกภายในครัวเรือนช่วยกันทำจึงพบเสมอว่า แรงงานทางค้ำแรงการเกษตรนี้อาจเป็นเด็กอายุเพียง 11 ขวบ หรือแม่แก่คนสูงอายุแล้วก็ยังช่วยเหลืองานในอาชีพนั้นานเท่าที่ความสามารถทางร่างกายยังสามารถทำงานได้⁷

ตารางที่ 6 ใ้้นำจำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่ เข้ามาศึกษาค้วย ซึ่งพบว่าโดยทั่วไปแล้ว จำนวนบุตรที่มีชีวิตมีอยู่มากเป็นภาระก่อการทำงานของสตรี โดยเฉพาะในงานอาชีพที่ถ่อกออกไปทำงานนอกบ้าน ในตารางนี้จึงใ้้นำจำนวนบุตรที่มีชีวิต เข้ามาศึกษาค้วย ในเขตเมืองพบว่า ในสตรีที่มีฐานะปานกลางและดี จำนวนบุตรที่มีชีวิตที่เพิ่มขึ้นมีผลต่อจำนวนผู้ที่ทำงานค้ำวิชาชีพ คือจำนวนบุตรที่มีชีวิตสูงขึ้นจำนวนผู้ที่ทำงานทางค้ำนี้จะต่ำลง ส่วนอาชีพค้ำค้าขายและบริการพบว่า จำนวนลูกที่มีชีวิตที่เพิ่มขึ้นนั้นมิได้มีผลต่อการประกอบอาชีพทางค้ำนี้เลย อาชีพแรงงานพบว่า จำนวนผู้ที่ทำงานในค้ำนี้ลดลงเมื่อมีจำนวนบุตรที่มีชีวิตเพิ่มขึ้นถึง 5 คน สำหรับในเขตนบนั้น เราพิจารณาสตรีที่ทำงานทางค้ำเกษตรกรรมพบว่า จำนวนบุตรที่มีชีวิตที่เพิ่มขึ้นมิได้มีผลต่อการทำงานของสตรีในค้ำนี้ กลับมีจำนวนผู้ที่ทำงานเพิ่มขึ้น ยกเว้นสตรีที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ซึ่งเมื่อมีลูกที่มีชีวิตจำนวน 5 คนขึ้นไป จำนวนผู้ทำงานใ้ลดลง

สรุปจากตารางนี้ใ้ได้ว่า ในเขตเมืองนั้น อาชีพทางค้ำวิชาชีพ อันเป็นอาชีพที่ต้องการแรงงานมีฝีมือ มีการศึกษา จึงปรากฏว่าสตรีในฐานะดีประกอบอาชีพนี้สูง รองลงมาใ้แก่ สตรีฐานะปานกลาง ลักษณะการประกอบอาชีพทางค้ำวิชาชีพนั้นมักพบว่า เป็นงานที่ถ่อกทำนอกรบ้านเป็นส่วนใหญ่ การมีจำนวนบุตรที่มีชีวิตจำนวนมากจึงอาจเป็นภาระต่อสตรีมากยิ่งขึ้นเมื่อถ่อกออกปรอดกอบอาชีพนอกรบ้านค้วย จากตารางที่ 6 จึงพบว่าสตรีในกลุ่มฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางและดีในอาชีพทางค้ำวิชาชีพ เมื่อมีจะนวนบุตรที่มีชีวิตเพิ่มขึ้นจะมี

⁷Ralph Thomlinson, Thailand's Population Bangkok, June, 1971, p. 84

จำนวนสตรีที่ทำงานลดน้อยลง หรืออาจด้วยเหตุที่ว่าจำนวนบุตรที่เพิ่มขึ้นก็แสดงถึงจำนวนอายุที่สูงขึ้นด้วย อันเป็นส่วนทำให้จำนวนผู้ประกอบการวิชาชีพน้อยลงตามด้วย แต่สำหรับอาชีพค้าขายและบริการพบว่า จำนวนบุตรที่มีชีวิตมิได้มีผลต่ออาชีพดังกล่าว ซึ่งอาจเนื่องด้วยลักษณะการทำงานของสตรีในกลุ่มอาชีพนี้ซึ่งเป็นงานที่ส่วนใหญ่เป็นการค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ ภายในบ้าน การะในการเลี้ยงดูบุตรที่มีชีวิตจึงไม่มากเท่าสตรีที่ต้องประกอบอาชีพนอกบ้าน ในเขตชนบทนั้นพบว่าจำนวนบุตรที่มีชีวิตมิได้มีผลต่อการทำงานของสตรีในทางเกษตรกรรมเลย ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า สตรีที่ประกอบอาชีพทางคานนี้สามารถเลี้ยงดูบุตรของตนได้แม้ว่าจะต้องทำงานไปด้วย เนื่องจากงานเกษตรกรรมแม้จะเป็นงานที่ต้องประกอบในท้องไร่ท้องนา แต่เป็นงานของครัวเรือนที่อยู่ร่วมกันก็สามารถช่วยเหลือกันได้ จึงพบว่าสตรีในเขตชนบทไม่ค่อยประสบปัญหาในการเลี้ยงดูบุตร เมื่อต้องการทำงานด้วยแต่อย่างใด

ปัจจัยทางด้านการศึกษา

ระดับการศึกษานั้นว่าเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญมาก ด้วยเหตุที่สามารถส่งผลต่อบุคคลโดยตรง ทั้งมีลักษณะที่คงมีใช้มีการเปลี่ยนแปลงไปได้อย่าง ชวนกับปัจจัยอื่น ๆ เช่นฐานะทางเศรษฐกิจ ในเวลาหนึ่งอาจพบว่าดี ต่อมาอาจเปลี่ยนแปลงไปอีกทาง แต่ทางด้านการศึกษา นั้นมีแต่จะเพิ่มพูนและส่งผลที่ค่อนข้างแน่นอนในแทบทุกกรณี เมื่อมีปัจจัยทางด้านการศึกษาเข้ามาพิจารณา เมื่อเรานำระดับการศึกษาเข้ามาพิจารณาถึงลักษณะการทำงาน เราก็พบว่าระดับการศึกษาที่ต่างกันยังผลต่อลักษณะการทำงาน ทั้งนี้เพราะแต่ละอาชีพมีลักษณะการทำงานแตกต่างกันไป ย่อมต้องการความรู้ความสามารถแตกต่างกันออกไปด้วย งานบางอย่างต้องการเพียงแรงงานซึ่งพบว่าระดับการศึกษาพออ่านออกเขียนได้ก็พอแล้ว งานบางอย่างต้องการความรู้ความสามารถระดับหนึ่ง งานบางชนิดก็ต้องการความรู้ความสามารถเฉพาะอย่างดังนั้น จึงเห็นได้ว่าระดับการศึกษานั้นมีความสัมพันธ์ต่อลักษณะการทำงานอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในสังคมระบบอุตสาหกรรมที่มีการแบ่งงานกันทำอย่างมีระบบ อันทำให้ต้องการแรงงานที่มีฝีมือเฉพาะอย่าง มีการกระจายทางอาชีพสูง แต่ในสังคมเกษตรกรรมพบว่า อาชีพ

หลักของประชาชนในสังคมนั้นเน้นหนักทางด้านเกษตรกรรมมาแต่ดั้งเดิม เมื่อเป็นเช่นนี้ การกระจายทางอาชีพจึงมีน้อย และเมื่อเราพิจารณาเฉพาะสตรี เรายังพบว่าตลาดแรงงานของสตรีนั้นแคบกว่ามากนัก สตรีในสังคมที่ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักทางด้านเกษตรกรรมนั้นมักเป็นส่วนที่ยังคอยพัฒนา ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของสตรี ยังถูกจำกัดด้วยประเพณีความคิดแบบเก่าอยู่มาก ทั้งที่ปัจจุบันสังคมเกษตรกรรมเหล่านี้ได้พยายามพัฒนาเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมกันแล้วก็ตาม แต่อย่างไรก็ตามระดับการศึกษาที่ต่างกันยังผลต่อการทำงานของสตรีอย่างแม่นยำพอควร จากการศึกษาของMiroslav Rasevic ในประเทศยูโกสลาเวียพบว่า จำนวนการทำงานเพิ่มขึ้นเมื่อระดับการศึกษาเพิ่มและพบความสัมพันธ์ของระดับการศึกษาต่อระดับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยพบว่า ระดับการทำงานของผู้ที่ได้รับการศึกษาเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาแล้วพบว่าสูงกว่า⁸

เพื่อให้ได้พิจารณาว่าระดับการศึกษามีผลต่อการทำงานของสตรีอย่างไรบ้าง ในการศึกษาครั้งนี้ได้นำการทำงานนอกบ้านเพื่อค่าจ้างหรือแรงงานทั้งก่อนและหลังการแต่งงานเข้ามาศึกษา พบว่าการทำงานของสตรีในเขตเมืองลักษณะชนบทมีแบบแผนการทำงานคล้ายคลึงกันคือพบว่า สตรีที่ไม่ได้รับการศึกษา มีจำนวนน้อยที่เคยทำงานทั้งก่อนและหลังการแต่งงาน ในเขตเมืองสตรีที่ไม่ได้รับการศึกษาเคยทำงานเพียงร้อยละ 18.3 ก่อนแต่งงาน ร้อยละ 14.2 หลังการแต่งงาน ในเขตชนบท ร้อยละ 23.4 ก่อนแต่งงาน ร้อยละ 19.9 หลังแต่งงานแต่ในสตรีที่มีระดับการศึกษาสูงระดับประถมศึกษาขึ้นไปทั้งในเขตเมืองและชนบทพบว่าส่วนใหญ่เคยทำงานทั้งก่อนและหลังการแต่งงาน นั่นคือ ร้อยละ 62.4 ก่อนแต่งงาน และร้อยละ 56.5 หลังแต่งงาน ในเขตเมือง ร้อยละ 67.9 ก่อนแต่งงานและร้อยละ 64.3

3 ⁸Miroslav Rasevic "The Determinants of Labor Force Participation in Yugoslavia" World Employment Programme Research Working Paper No. 24, November, p. 20.

หลังแต่งงาน ในเขตชนบท (ตารางที่ 7) จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ของระดับการศึกษา
 ที่การทำงานของสตรีใน 2 เขตทั้งก่อนการแต่งงานและหลังการแต่งงานนั้น มีลักษณะเช่น
 เดียวกันนั่นคือ ในกลุ่มผู้ที่มีการศึกษาน้อยจะเคยทำงานน้อย ผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีอัตรา
 การทำงานสูงด้วย จากตารางที่ 7 นี้ เราได้พบว่า ระดับการศึกษาส่งผลต่อการทำงาน
 ของสตรีทั้ง 2 เขต ทั้งนี้เพราะการศึกษาคือปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการทำงาน
 ของสตรี เราจึงพบว่าแม้ภายหลังการแต่งงานสตรีที่มีการศึกษาสูงก็ยังทำงานนอกบ้าน
 ทั้งนี้จากการศึกษาของ J.N. Sinha⁹ ในประเทศอินเดีย พบว่า ในผู้ที่ได้รับการศึกษา
 นั้น ระดับการศึกษาสูงก็ทำให้การทำงานสูงด้วย โดยพบว่าสตรีที่จบการศึกษาระดับเทคนิค
 และระดับประกาศนียบัตรนั้นมีจำนวนการทำงานสูง คือประมาณร้อยละ 72 และร้อยละ
 66 สำหรับสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำก็จะมีสัดส่วนการทำงานต่ำลงด้วย ดังนั้น การศึกษา
 จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานของสตรี

ในตารางที่ 8 ศึกษาถึงลักษณะการทำงานของสตรีกับระดับการศึกษาของสตรี
 พบว่า เมื่อได้แบ่งลักษณะการทำงานออกเป็นอาชีพทางด้านวิชาชีพ ค้าขายและบริการแรงงาน
 เกษตร และผู้ที่ไม่ได้ทำงานแล้ว พบว่า ในเขตเมือง สตรี ประกอบอาชีพทางด้านค้าขายและ
 บริการสูงกว่าอาชีพอื่น คือร้อยละ 31.2 รองลงมาคือ อาชีพทางด้านวิชาชีพ ร้อยละ 8.6
 จำนวนผู้ที่ไม่ได้ทำงานพบว่าสูงถึงร้อยละ 48.8 สำหรับในเขตชนบทโดยทั่วไปแล้วส่วนใหญ่
 ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม คือร้อยละ 75.5 รองลงมาคืออาชีพทางด้านค้าขายและ
 บริการ จำนวนผู้ที่ไม่ได้ทำงานค่าเพียงร้อยละ 14.8

เมื่อพิจารณาในแต่ละอาชีพ พบว่า ด้านวิชาชีพนั้นทั้งในเขตเมืองและชนบท สตรี
 ที่มีระดับการศึกษาสูงประกอบอาชีพนี้สูงกว่าระดับการศึกษาอื่น คือพบว่าสตรีที่มีการศึกษา
 ป. 7 ขึ้นไปประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพ ร้อยละ 39.4 ในเขตเมือง และร้อยละ 48.4

⁹J.N. Sinha "Dynamics of Female Participation in Economic Activity in a Development Economy" United Nations World Population Conference. Belgrade, Yugoslavia 30 August 10 September 1965, p. 3

ในเขตชนบท สำหรับอาชีพค้าขายและบริการนั้นในเขตเมืองพบว่า สตรีที่ไม่ได้รับการศึกษา ประกอบอาชีพ นี้สูงกว่าสตรีที่ได้รับการศึกษาหรือที่มีระดับการศึกษาสูง โดยพบว่าร้อยละ 40.4 เป็นสตรีที่ไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ 35.5 การศึกษา ป. 1 - ป. 3 ร้อยละ 32.7 การศึกษาระดับ ป. 4 - ป. 6 และค่าสุดร้อยละ 13.9 ในสตรีที่มีระดับการศึกษา ป. 7 ขึ้นไป สำหรับในเขตชนบทพิจารณาอาชีพนี้ของสตรี พบว่าส่งผลกลับกันกับเขตเมือง คือผู้ที่ได้รับการศึกษาสูง ประกอบอาชีพค้าขายและบริการสูงกว่าสตรีที่มีระดับการศึกษาต่ำและที่ไม่ได้รับการศึกษา

เมื่อเปรียบเทียบกัน พบว่า ทั้งเขตเมืองและเขตชนบทมีส่วนคล้ายคลึงกันในส่วน สตรีที่มีการศึกษาสูงมักประกอบอาชีพที่ใช้วิชาชีพ เนื่องจากไม่ว่าในเขตเมืองหรือเขตชนบท อาชีพที่ใช้วิชานั้นต้องการคนทำงานที่มีความรู้ความชำนาญพอสมควร ซึ่งผู้ที่ได้รับการศึกษา สูงสามารถประกอบอาชีพเหล่านี้ได้ดี แต่ในขณะที่เดียวกันก็พบว่ามีความแตกต่างระหว่างเมือง และชนบทที่เห็นได้ชัดในการประกอบอาชีพทางด้านค้าขาย ซึ่งทั้ง 2 เขตระดับการศึกษาให้ค่า ต่างกัน ทั้งนี้อาจเพราะว่าอาชีพทางด้านนี้มักเป็นอาชีพค้าขายย่อยที่ที่สตรีสามารถดำเนินการได้ โดยอาศัยประสบการณ์เพียงเล็กน้อยและเงินทุนอีกจำนวนหนึ่ง ทำให้สตรีที่ไม่ได้รับการศึกษา แต่พอมีเงินลงทุนสามารถประกอบอาชีพนี้ได้ ส่วนในเขตชนบทนั้นปรากฏว่าผู้ที่มีการศึกษาสูง กลับมีจำนวนสูงที่ประกอบอาชีพ ซึ่งอาจเป็นได้ว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงในเขตชนบทนั้นมักเป็นผู้ ที่มีความรู้เกี่ยวกับสังคมภายนอกดีกว่าผู้ที่มีการศึกษารองลงมาหรือไม่ได้รับการศึกษา ประกอบกับทั้งมักเป็นผู้มีฐานะดีพอสมควร จึงมีโอกาสในเชิงเศรษฐกิจดีกว่าในการลงทุนประกอบ การทางด้านนี้

แบบของครอบครัวได้นำแบบของครอบครัวเข้ามาศึกษาว่าจะมีผลเงินไร้อลักษณะ การทำงานของสตรีซึ่งแบบของครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งมีลักษณะหมุนเวียนมิได้คงที่แน่นอน ในแบบหนึ่งแบบใดตลอดเวลา ซึ่งจากการศึกษาคั้งนี้พบว่า ในเขตเมืองซึ่งสตรีประกอบ อาชีพทางด้านค้าขายและบริการสูงกว่าอาชีพอื่น ๆ คือร้อยละ 31.0 และในเขตชนบทซึ่ง ... ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมถึงร้อยละ 75.5 นั้น ปรากฏว่าแบบของครอบครัว ส่วนมากได้แก่แบบของครอบครัวเดี่ยวถึงประมาณร้อยละ 60 (ตารางที่ 9) และเมื่อดูความ

แตกต่างกันระหว่างการประกอบอาชีพของสตรีในครัวเรือนทั้ง 2 แบบ ทั้งในเขตเมืองและชนบทพบว่า ไม่มีความแตกต่างในลักษณะการประกอบอาชีพของสตรี ปรากฏให้เห็น ยกเว้นสตรีที่ประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพในเขตเมือง โดยพบว่าจำนวนสตรีที่ประกอบอาชีพนี้ในครัวเรือนขยายสูงกว่าครัวเรือนเดี่ยว ซึ่งอาจด้วยเหตุผลที่ว่าอาชีพทางด้านวิชาชีพส่วนใหญ่จะเป็นอาชีพที่ทำที่บ้านเพื่อค่าจ้างหรือเงินเดือน อันเป็นงานที่ต้องการแรงงานมีฝีมือทั้งมีความรับผิดชอบสูงกว่าอาชีพอื่น ทำให้สตรีที่ประกอบอาชีพทางด้านนี้จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยสมาชิกในครัวเรือนขยายในด้านการดูแลงานบ้าน โดยเฉพาะสตรีที่มีบุตรต้องดูแล รับผิดชอบ

เพื่อหาടിได้นำมาศึกษาเฉพาะข้อมูลของเขตเมืองเนื่องด้วยข้อจำกัดทางด้านข้อมูลทั้งใกล้แล้ว โดยวิเคราะห์ตามกลุ่มระดับการศึกษาของสตรีเชื้อชาติไทย ซึ่งพบเฉพาะสตรีที่มีระดับการศึกษาประถมปีที่ 7 ขึ้นไป ถึงร้อยละ 45.2 ไทย - จีน ร้อยละ 12.0 และจีนร้อยละ 14.3 สำหรับอาชีพทางด้านวิชาชีพนี้ระดับการศึกษามีผลต่ออัตราการทำงานทางด้านนี้ในสตรี ไทยและเชื้อชาติอื่นด้วย แต่สำหรับอาชีพทางด้านค้าขายและบริการซึ่งมีส่วนชาวจีนประกอบอาชีพนี้สูงกลุ่มเชื้อชาติอื่นนั้น มิได้แสดงความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาอย่างชัดเจนนัก (ตารางที่ 10)

สถานภาพการทำงานเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งช่วยให้ลักษณะการทำงานในแต่ละประเภทอาชีพ ชัดเจนยิ่งขึ้นในตารางที่ 11 นี้ได้นำสถานภาพการทำงานเข้ามาศึกษาเพื่อพิจารณาลักษณะการทำงานในแต่ละอาชีพ ซึ่งพบว่าในเขตเมืองนั้น สตรีที่ประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพนั้น จะมีสถานภาพการทำงานเป็นลูกจ้างถึง ร้อยละ 49.1 ส่วนอาชีพทางด้านค้าขายและบริการนั้นสถานภาพการทำงานในรูปของนายจ้างหรือเจ้าของกิจการสูงถึงร้อยละ 76.5 ในเขตชนบทพบว่าสตรีที่มีสถานภาพการทำงานในรูปของเจ้าของกิจการหรือนายจ้างนั้นสูงถึงร้อยละ 67.8 ในอาชีพทางด้านการเกษตร รองมาไม่ได้แก่อาชีพทางด้านค้าขายและบริการ ร้อยละ 26.6 สถานภาพการทำงานในรูปของลูกจ้างเอกชนหรือรัฐบาลพบว่าสูงในอาชีพวิชาชีพ คือร้อยละ 38.3 รองมาคืออาชีพในทางด้านแรงงานร้อยละ 27.5 ค้าขายและบริการ ร้อยละ 18.6 เกษตรกรเพียงร้อยละ 15.5 ในสถานภาพการทำงานในรูปการทำงานให้กับครอบครัวพบเฉพาะในเขตชนบทเท่านั้นคือร้อยละ 85.9 ในอาชีพทางการเกษตร และ

ร้อยละ 13.0 ในอาชีพทางด้านค้าขายและบริการ

พบว่าสถานภาพการทำงานในแต่ละอาชีพทำให้ลักษณะการทำงานของผู้ในอาชีพต่าง ๆ กระจุกเจินยิ่งขึ้น ในเขตเมืองซึ่งสตรีส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านค้าขายและบริการ นั้น **พบว่า**มีสถานภาพการทำงานเป็น เจ้าของกิจการเสียส่วนใหญ่ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงลักษณะการทำงานในรูปกิจการในระดับครอบครัว เป็นกิจการงานที่สมาชิกในครอบครัวช่วยกันทำ มีโรงงานในระบบอุตสาหกรรม ส่วนทางด้านวิชาชีพสถานภาพการทำงานช่วยอธิบายได้อย่างชัดเจนว่าการทำงานในอาชีพประเภทนั้น เป็นลักษณะงานที่ทำงานนอกบ้านเพื่อค่าจ้างเงินเดือน อันเป็นลักษณะงานในสังคมอุตสาหกรรมที่ประชาชนเข้าร่วมในกิจการที่มีการจัดระบบงานอย่างมีแบบแผน เป็นกิจการที่กว้างขวาง ไม่อาจกระทำในระดับครอบครัวได้ สำหรับใน เขตชนบทนั้นอาชีพทางด้านเกษตรกรรมอัน เป็นอาชีพหลักจากสถานภาพการทำงานที่ปรากฏช่วย เน้นลักษณะการทำงานในรูปการทำงานให้กับครอบครัวของผู้ชายอย่าง เก่นชัดจำนวนผู้มีสถานภาพถูกจ้างในแรงงานทางด้านการ เกษตรกรรมก็มีอยู่บ้างและสำหรับอาชีพทางวิชาชีพ แรงงานสถานภาพการทำงานในรูปถูกจ้างสูงกว่าสถานภาพการ เป็นนายจ้างหรือเจ้าของกิจการ สำหรับสถานภาพการทำงานในรูปการทำงานธุรกิจของครอบครัวพบแต่ใน เขตชนบทในแรงงานทางด้านเกษตรกรรมและค้าขายและบริการ ซึ่งเป็นลักษณะของระบบการทำงานในสังคมเกษตรกรรมและสถานภาพการทำงานในรูปนี้บางครั้งมีคั้งมีการ มีงานทำของผู้

ตารางที่ 1 อัตราส่วนรอยการทำงานเพื่อค่าจ้างหรือเงินเคื้อนภายหลังการ
แต่งงาน

ฐานะทางเศรษฐกิจของ ครอบครัว	การทำงานนอกบ้านภายหลังการแต่งงาน		
	เคย	ไม่เคยทำ	รวม
<u>เขตเมือง</u>			
จน	23.2	76.8	100.0 (721)
ปานกลาง	26.4	73.6	100.0 (375)
ดี	30.8	69.2	100.0 (778)
รวม	27.0	73.0	100.0
	(506)	(1368)	(1874)
<u>เขตชนบท</u>			
จน	24.6	75.4	100.0 (536)
ปานกลาง	19.1	80.9	100.0 (215)
ดี	15.3	84.7	100.0 (516)
รวม	19.9	80.1	100.0
	(252)	(1015)	(1267)

ตารางที่ 2 อัตราส่วนร้อยละลักษณะการทำงานของสตรีจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว	ลักษณะการทำงานของสตรี					รวม
	วิชาชีพ	ค้าขาย- บริการ	แรงงาน	เกษตรกร	ผู้ที่ไม่ได้ ทำงาน	
<u>เขตเมือง</u>						
จน	1.9	27.6	9.0	6.7	52.8	100.0 (743)
ปานกลาง	7.2	34.0	8.2	3.6	47.1	100.0 (391)
ดี	15.8	33.3	5.1	1.0	44.9	100.0 (806)
รวม	8.7	31.2	7.2	4.5	48.4	100.0
	(169)	(606)	(140)	(87)	(938)	(1940)
<u>เขตชนบท</u>						
จน	1.6	1.7	2.3	80.5	13.9	100.0 (575)
ปานกลาง	1.6	2.1	3.3	81.9	11.1	100.0 (243)
ดี	4.3	7.5	4.4	68.5	15.3	100.0 (562)
รวม	2.7	4.1	3.3	75.9	14.0	100.0
	(37)	(57)	(46)	(1047)	(193)	(1380)

ตารางที่ 3 อัตราส่วนร้อยละลักษณะการทำงานของสตรีที่กำลังอยู่กับสามี
จำแนกตามอาชีพหลักของสามี

อาชีพของสามี	ลักษณะการทำงานของสตรีที่กำลังอยู่กับสามี					รวม
	วิชาชีพ	ค้าขาย และ บริการ	แรงงาน	เกษตรกร	ผู้ที่ไม่ได้ ทำงาน	
<u>เขตเมือง</u>						
วิชาชีพ	29.6	14.9	7.0	4.5	44.0	100.0 (375)
ค้าขายและ บริการ	3.9	48.6	3.7	0.9	42.9	100.0 (564)
แรงงาน	2.9	22.7	9.5	1.6	63.3	100.0 (618)
เกษตรกร	-	17.6	4.7	54.1	23.5	100.0 (85)
ผู้ที่ไม่ได้ทำงาน	3.2	23.2	8.4	2.1	63.2	100.0 (95)
รวม	8.9	29.2	6.8	4.6	50.5	100.0
	(154)	(507)	(118)	(80)	(878)	(1737)
<u>เขตชนบท</u>						
วิชาชีพ	13.0	6.5	6.5	19.5	54.5	100.0 (77)
ค้าขายและ บริการ	7.0	49.1	12.3	10.5	21.1	100.0 (57)
แรงงาน	6.4	8.5	11.7	19.1	54.3	100.0 (94)
เกษตรกร	1.0	0.8	1.8	91.8	4.7	100.0 (912)
ผู้ที่ไม่ได้ทำงาน	-	11.1	11.1	33.3	44.4	100.0 (9)
รวม	2.5	4.3	3.5	76.5	13.2	100.0
	(29)	(49)	(40)	(879)	(152)	(1149)

ตารางที่ 4 อัตราส่วนร้อยละการทำงานของสตรีจำแนกตามอาชีพของสามี
และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

อาชีพของสามี และฐานะทาง เศรษฐกิจของ ครอบครัว	ลักษณะการทำงานของสตรี					รวม
	วิชาชีพ	ค้าขายและ บริการ	แรงงาน	เกษตรกร	ผู้ที่ไม่ได้ ทำงาน	
<u>เขตเมือง</u>						
จน						
วิชาชีพ	14.4	14.4	6.0	17.3	48.0	100.0 (69)
ค้าขายและ บริการ	1.0	55.4	5.0	2.0	36.6	100.0 (202)
แรงงาน	0.6	19.4	13.1	3.0	63.9	100.0 (335)
เกษตรกร	-	17.1	5.7	54.3	22.9	100.0 (70)
ผู้ที่ไม่ได้ทำงาน	-	9.0	7.5	1.5	82.1	100.0 (67)
รวม	1.9	27.6	9.0	8.7	52.8	100.0
	(14)	(205)	(67)	(65)	(392)	(743)
ปานกลาง						
วิชาชีพ	27.8	16.7	9.7	4.2	41.6	100.0 (72)
ค้าขายและ บริการ	3.7	59.0	3.7	-	33.6	100.0 (134)
แรงงาน	1.5	24.6	11.9	-	61.9	100.0 (134)
เกษตรกร	-	-	7.1	71.4	21.4	100.0 (14)
ผู้ที่ไม่ได้ทำงาน	2.8	25.0	5.6	2.8	63.9	100.0 (36)
รวม	7.2	34.1	7.9	3.6	47.2	100.0
	(28)	(133)	(31)	(14)	(184)	(390)

ตารางที่ 4 (ต่อ)

อาชีพของสามี และฐานะทาง เศรษฐกิจของ ครอบครัว	ลักษณะการทำงานของสตรี					รวม
	วิชาชีพ	ค้าขายและ บริการ	แรงงาน	เกษตรกร	ผู้ที่ไม่ได้ ทำงาน	
ค						
วิชาชีพ	38.0	14.0	6.4	0.8	40.8	100.0 (250)
ค้าขายและ บริการ	4.6	53.9	2.8	0.3	38.4	100.0 (323)
แรงงาน	8.3	26.6	8.9	-	56.2	100.0 (169)
เกษตรกร	-	30.0	-	50.0	20.0	100.0 (10)
ผู้ที่ไม่ได้ ทำงาน	3.8	21.2	1.9	-	73.1	100.0 (52)
รวม	15.7	33.3	5.1	1.0	44.9	100.0
	(126)	(268)	(41)	(8)	(361)	(804)
<u>เขตนนบท</u>						
จ						
วิชาชีพ	-	-	6.7	13.3	80.0	100.0 (15)
ค้าขายและ บริการ	8.3	25.0	8.3	25.0	33.3	100.0 (12)
แรงงาน	7.3	9.1	7.3	25.5	50.9	100.0 (55)
เกษตรกร	0.5	0.3	0.5	94.4	4.3	100.0 (373)
ผู้ที่ไม่ได้ ทำงาน	-	-	*ก	*ก	*ก	*ก (4)
รวม	1.5	2.0	2.0	81.0	13.5	100.0
	(7)	(9)	(9)	(372)	(62)	(459)

*ก จำนวนตัวอย่างน้อยกว่า 5 ราย

ตารางที่ 4 (ต่อ)

อาชีพของสามี และฐานะทาง เศรษฐกิจของ ครอบครัว	ลักษณะการทำงานของสตรี					รวม
	วิชาชีพ	ค้าขายและ บริการ	แรงงาน	เกษตรกร	ผู้ที่ไม่ได้ ทำงาน	
ปานกลาง						
วิชาชีพ	-	-	-	50.0	50.0	100.0 (8)
ค้าขายและ บริการ	-	*ก	-	-	*ก	*ก (4)
แรงงาน	8.3	8.3	41.7	-	41.7	100.0 (12)
เกษตรกร	1.2	1.2	1.2	91.2	5.3	100.0 (170)
ผู้ที่ไม่ได้ทำงาน	-	-	-	-	*ก	*ก (1)
รวม	1.5 (3)	2.1 (4)	3.6 (7)	81.5 (159)	11.3 (22)	100.0 (195)
ค						
วิชาชีพ	19.6	9.8	7.8	17.6	45.1	100.0 (51)
ค้าขายและ บริการ	7.3	58.5	14.6	7.3	12.2	100.0 (41)
แรงงาน	4.2	8.3	8.3	12.5	66.7	100.0 (24)
เกษตรกร	1.4	1.1	3.2	90.2	4.0	100.0 (348)
ผู้ที่ไม่ได้ทำงาน	-	*ก	-	*ก	*ก	*ก (4)
รวม	4.1 (19)	7.7 (36)	4.9 (23)	70.7 (331)	12.6 (59)	100.0 (468)

*ก. จำนวนน้อยกว่า 5 ราย

ตารางที่ 5 อัตราส่วนร้อยละลักษณะการทำงานของผู้จำแนกตามอายุของผู้
และฐานทางเศรษฐกิจของครอบครัว

อายุของผู้ และฐานะทาง เศรษฐกิจของ ครอบครัว	ลักษณะการทำงานของผู้					รวม
	วิชาชีพ	ค้าขายและ บริการ	แรงงาน	เกษตรกรรม	ผู้ที่ไม่ได้ ทำงาน	
<u>เขตเมือง</u>						
จน						
15-24	2.6	10.5	8.8	1.8	76.3	100.0 (114)
25-34	1.8	21.3	8.9	5.8	62.2	100.0 (225)
35-44	1.0	33.7	12.2	14.1	39.0	100.0 (205)
45+	2.6	39.4	6.2	10.9	40.9	100.0 (193)
รวม	1.9	27.8	9.1	8.8	52.4	100.0
	(14)	(205)	(67)	(65)	(386)	(737)
ปานกลาง						
15-24	9.3	18.6	9.3	2.3	60.5	100.0 (43)
25-34	9.6	28.9	7.9	1.8	51.8	100.0 (114)
35-44	6.6	41.0	9.0	4.9	38.5	100.0 (122)
45+	4.5	37.8	7.2	4.5	45.9	100.0 (111)
รวม	7.2	34.1	8.2	3.6	46.9	100.0
	(28)	(133)	(32)	(14)	(183)	(390)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

อายุของสตรี และฐานะทาง เศรษฐกิจของ ครอบครัว	ลักษณะการทำงานของสตรี					รวม
	วิชาชีพ	ค้าขายและ บริการ	แรงงาน	เกษตรกร	ผู้ที่ไม่ได้ ทำงาน	
ด						
15-24	21.1	31.6	7.0	-	40.4	100.0 (57)
25-34	23.9	26.5	6.8	-	42.8	100.0 (264)
35-44	14.2	38.2	4.5	2.6	40.4	100.0 (267)
45+	6.5	36.1	3.2	0.5	53.7	100.0 (216)
รวม	15.8	33.3	5.1	1.0	44.8	100.0
	(127)	(268)	(41)	(8)	(360)	(804)
เซตชนบท						
จ						
15-24	-	-	-	89.6	10.3	100.0 (68)
25-34	1.7	2.3	1.2	80.3	14.5	100.0 (173)
35-44	2.9	1.2	3.5	79.8	12.7	100.0 (173)
45+	0.6	2.5	3.2	78.5	15.2	100.0 (158)
รวม	1.6	1.7	2.3	80.8	13.6	100.0
	(9)	(10)	(13)	(462)	(78)	(572)
ปานกลาง						
15-24	-	-	4.5	81.8	13.6	100.0 (22)
25-34	*ก	1.5	1.5	77.3	15.2	100.0 (66)
35-44	*ก	2.5	3.7	84.0	8.6	100.0 (81)
45+	-	2.7	4.1	83.6	9.6	100.0 (73)
รวม	*ก	2.1	3.3	81.8	11.2	100.0
	(4)	(5)	(8)	(198)	(27)	(242)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

อายุของสตรี และฐานะทาง เศรษฐกิจของ ครอบครัว	ลักษณะการทำงานของสตรี					รวม
	วิชาชีพ	กาขายและ บริการ	แรงงาน	เกษตรกร	ผู้ที่ไม่ได้ ทำงาน	
15-24	2.4	4.9	2.4	68.3	22.0	100.0 (41)
25-34	7.2	12.2	4.3	63.3	12.9	100.0 (139)
35-44	2.6	5.8	4.8	70.9	15.9	100.0 (189)
45+	4.2	6.3	4.7	69.6	15.2	100.0 (191)
รวม	4.3	7.5	4.5	68.4	15.4	100.0
	(24)	(42)	(25)	(383)	(86)	(560)

ตารางที่ 6 อัตราส่วนร้อยละลักษณะการทำงานของสตรีจำแนกตามจำนวนบุตร
ที่มีชีวิตอยู่ และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

จำนวนบุตรที่มี ชีวิตอยู่และ ฐานะทาง เศรษฐกิจของ ครอบครัว	ลักษณะการทำงานของสตรี					รวม
	วิชาชีพ	ค้าขายและ บริการ	แรงงาน	เกษตรกร	ผู้ที่ไม่ได้ ทำงาน	
<u>เขตเมือง</u>						
จน						
0	3.2	19.4	11.3	8.1	58.1	100.0 (62)
1-2	3.7	23.6	8.3	5.6	58.8	100.0 (216)
3-4	1.0	32.8	9.6	6.1	50.5	100.0 (198)
5+	0.8	30.2	8.7	14.9	45.5	100.0 (242)
รวม	2.0	28.0	9.1	9.1	52.0	100.0
	(14)	(201)	(65)	(65)	(373)	(718)
<u>ปานกลาง</u>						
0	26.3	26.3	5.3	-	42.1	100.0 (19)
1-2	10.4	30.2	11.5	1.0	46.9	100.0 (96)
3-4	6.9	36.2	10.3	2.6	44.0	100.0 (116)
5+	2.1	36.6	4.8	6.9	49.7	100.0 (145)
รวม	6.9	34.3	8.2	3.7	46.8	100.0
	(26)	(129)	(31)	(14)	(176)	(376)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

จำนวนบุตรที่มี ชีวิตอยู่และ ฐานะทาง เศรษฐกิจของ ครอบครัว	ลักษณะการทำงานของผู้สตรี					รวม	
	วิชาชีพ	ค้าขายและ บริการ	แรงงาน	เกษตรกร	ผู้ที่ไม่ได้ ทำงาน		
0	38.5	16.9	6.2	-	38.5	100.0	(65)
1-2	27.2	23.0	6.5	-	43.3	100.0	(217)
3-4	16.0	37.6	7.5	0.9	38.0	100.0	(213)
5+	2.1	41.7	2.5	2.1	51.6	100.0	(283)
รวม	15.9	33.3	5.3	1.0	44.5	100.0	
	(124)	(259)	(41)	(8)	(346)	(778)	
<u>เขตชนบท</u>							
0	-	4.8	2.4	76.2	16.7	100.0	(42)
1-2	1.6	2.4	1.6	84.0	10.4	100.0	(125)
3-4	2.9	0.7	1.5	77.4	17.5	100.0	(137)
5+	1.3	1.7	3.4	79.6	14.0	100.0	(235)
รวม	1.7	1.9	2.4	79.8	14.3	100.0	
	(9)	(10)	(13)	(430)	(77)	(539)	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

จำนวนบุตรที่มี ชีวิตอยู่และ ฐานะทาง เศรษฐกิจของ ครอบครัว	ลักษณะการทำงานของผู้สตรี					รวม
	วิชาชีพ	ค้าขายและ บริการ	แรงงาน	เกษตรกร	ผู้ที่ไม่ได้ ทำงาน	
ปานกลาง						
0	-	-	-	80.0	20.0	100.0 (10)
1-2	*ก	-	1.9	84.6	11.5	100.0 (52)
3-4	3.6	3.6	5.5	74.5	12.7	100.0 (55)
5+	1.3	1.3	3.3	86.1	7.9	100.0 (101)
รวม	1.8	1.8	3.2	82.6	10.6	100.0
	(4)	(4)	(7)	(180)	(23)	(218)
ต่ำ						
0	9.1	3.0	3.0	69.7	15.2	100.0 (33)
1-2	6.3	6.3	3.2	66.3	17.9	100.0 (95)
3-4	2.8	7.0	4.2	72.7	13.3	100.0 (143)
5+	4.6	8.3	6.3	64.2	16.7	100.0 (240)
รวม	4.7	7.2	4.9	67.3	15.9	100.0
	(24)	(37)	(25)	(344)	(81)	(511)

ตารางที่ 7 อัตราส่วนร้อยละการทำงานเพื่อค่าจ้างหรือเงินเดือนทั้งก่อนและ
หลังการแต่งงาน

การทำงานนอกบ้านเพื่อค่าจ้างหรือเงินเดือน						
ระดับการศึกษา	การทำงานก่อนแต่งงาน			การทำงานหลังแต่งงาน		
	สตรี		รวม	สตรี		รวม
	เคยทำ	ไม่เคย		เคยทำ	ไม่เคย	
<u>เขตเมือง</u>						
ไม่ได้รับการ-						
ศึกษา	18.3	81.7	100.0(553)	14.2	85.8	100.0(555)
ป.1-ป.3	30.6	69.4	100.0(170)	22.6	77.4	100.0(168)
ป.4-ป.6	30.2	69.8	100.0(994)	23.5	76.5	100.0(998)
ป.7+	62.4	37.6	100.0(441)	56.5	43.5	100.0(441)
รวม	33.7	66.3	100.0	27.8	72.2	100.0
	(728)	(1430)	(2158)	(601)	(1561)	(2162)
<u>เขตชนบท</u>						
ไม่ได้รับการ-						
ศึกษา	23.4	76.6	100.0(495)	19.9	80.1	100.0(492)
ป.1-ป.3	27.8	72.2	100.0(223)	22.6	77.4	100.0(226)
ป.4-ป.6	24.0	76.0	100.0(709)	16.1	83.9	100.0(709)
ป.7+	67.9	32.1	100.0(28)	64.3	35.7	100.0(28)
รวม	25.2	74.8	100.0	19.3	80.7	100.0
	(367)	(1088)	(1455)	(281)	(1174)	(1455)

ตารางที่ 8 อัตราส่วนร้อยละลักษณะการทำงานของสตรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา ของสตรี	ลักษณะการทำงานของสตรี					รวม
	วิชาชีพ	ค้าขายและ บริการ	แรงงาน	เกษตรกร	ผู้ที่ไม่ได้ ทำงาน	
เขตเมือง						
ไม่ได้รับการ						
ศึกษา	0.3	40.4	4.8	4.8	49.7	100.0(586)
ป.1-ป.3	0.6	35.5	7.6	7.0	49.4	100.0(172)
ป.4-ป.6	1.3	32.7	8.7	4.9	52.5	100.0(1016)
ป.7 ขึ้นไป	35.4	13.9	7.4	0.2	39.1	100.0(447)
รวม	8.6	31.2	7.3	4.1	48.8	100.0
	(192)	(692)	(162)	(91)	(1084)	(2221)
เขตชนบท						
ไม่ได้รับการ						
ศึกษา	1.1	2.3	2.9	77.6	16.1	100.5(558)
ป.1-ป.3	1.7	2.6	3.0	84.3	8.5	100.0(235)
ป.4-ป.6	1.9	5.5	4.0	73.2	15.4	100.0(751)
ป.7 ขึ้นไป	48.3	6.9	-	20.7	24.1	100.0(29)
รวม	2.4	3.9	3.4	75.5	14.8	100.0
	(38)	(62)	(53)	(1187)	(233)	(1573)

ตารางที่ 9 อัตราส่วนร้อยละลักษณะการทำงานของสตรี จำแนกตามแบบของ
ครอบครัว

แบบของครอบครัว	ลักษณะการทำงานของสตรี					รวม
	วิชาชีพ	ค้าขายและ บริการ	แรงงาน	เกษตร- กร	ผู้ไม่ ได้ทำงาน	
เขตเมือง						
ครอบครัวเดี่ยว	6.4	33.3	7.5	4.3	48.4	100.0 (1154)
ครอบครัวขยาย	12.2	27.9	6.6	4.8	48.5	100.0 (754)
รวม	8.7	31.1	7.2	4.5	48.5	100.0
	(166)	(594)	(137)	(86)	(925)	(1908)
เขตชนบท						
ครอบครัวเดี่ยว	2.5	5.0	3.4	74.2	14.9	100.0 (938)
ครอบครัวขยาย	2.4	2.4	3.2	77.6	14.3	100.0 (616)
รวม	2.4	4.0	3.3	75.5	14.7	100.0
	(38)	(62)	(52)	(1174)	(228)	(1554)

ตารางที่ 10 อัตราส่วนร้อยละการทำงานของสตรี จำแนกตามเชื้อชาติ
และระดับการศึกษาของสตรี

เชื้อชาติ และ ระดับการศึกษา ของสตรี	ลักษณะการทำงานของสตรี					รวม
	วิชาชีพ	ค้าขายและ บริการ	แรงงาน	เกษตรกร	ผู้ที่ไม่ได้ ทำงาน	
เขตเมือง						
ไม่ได้รับการศึกษา-						
ไทย	0.5	34.7	5.5	8.2	51.1	100.0(219)
ไทย - จีน	-	48.5	3.0	4.5	43.9	100.0(66)
จีน	-	46.6	5.8	2.4	45.1	100.0(206)
อื่น ๆ	-	40.0	-	-	60.0	100.0(5)
รวม	0.2	41.5	5.2	5.2	47.8	100.0(496)
	(1)	(206)	(26)	(26)	(237)	
ป.1-ป.3						
ไทย	0.8	36.3	7.1	8.0	47.8	100.0(113)
ไทย-จีน	-	16.7	8.3	8.3	66.7	100.0(12)
จีน	-	38.1	4.8	4.8	52.4	100.0(21)
อื่น ๆ	-	-	*ก	-	*ก	*ก (2)
รวม	0.7	34.5	7.4	7.4	50.0	100.0(148)
	(1)	(51)	(11)	(11)	(74)	
ป.4-ป.6						
ไทย	0.6	29.2	8.9	6.4	54.9	100.0(718)
ไทย-จีน	2.2	42.9	5.5	1.1	48.4	100.0(91)
จีน	-	64.0	8.0	-	28.0	100.0(50)
อื่น ๆ	-	33.3	-	8.3	58.3	100.0(12)
รวม	0.7	32.7	8.4	5.5	52.7	100.0(871)
	(6)	(285)	(73)	(48)	(459)	

*ก จำนวนตัวอย่างน้อยกว่า 5 ราย

ตารางที่ 10 (ต่อ)

เชื้อชาติ และ ระดับการศึกษา ของสตรี	ลักษณะการทำงานของสตรี					รวม
	วิชาชีพ	ค้าขายและ บริการ	แรงงาน	เกษตรกร	ผู้ที่ไม่ได้ ทำงาน	
ป.7 ขึ้นไป						
ไทย	45.2	10.8	7.9	0.2	35.9	100.0(343)
ไทย-จีน	12.0	48.0	-	-	40.0	100.0(25)
จีน	14.3	21.4	7.1	-	57.1	100.0(14)
อื่น ๆ	-	16.7	-	-	83.3	100.0(6)
รวม	41.2	13.7	7.2	0.2	37.6	100.0(388)
	(160)	(53)	(28)	(1)	(146)	
เขตเมือง						
รวมทุกระดับ การศึกษา						
ไทย	11.6	26.1	8.0	5.3	49.0	100.0(1393)
ไทย-จีน	2.6	43.8	4.1	2.6	46.9	100.0(194)
จีน	0.7	47.8	6.2	2.1	43.3	100.0(291)
อื่น ๆ	-	28.0	4.0	4.0	64.0	100.0(25)
รวม	8.8	31.3	7.3	4.5	48.1	100.0
	(168)	(595)	(138)	(86)	(916)	(1903)

ตารางที่ 11 อัตราส่วนร้อยละลักษณะการทำงานของสตรี จำแนกตามสถานภาพการทำงาน (ศึกษาเฉพาะสตรีที่ทำงานเท่านั้น)

สถานภาพการทำงาน	ลักษณะการทำงานของสตรี				รวม
	วิชาชีพ	ค้าขายและบริการ	แรงงาน	เกษตรกร	
เขตเมือง					
นายจ้างและผู้ ทำงานส่วนตัว	1.4	76.5	10.6	11.4	100.0(784)
ลูกจ้างเอกชน และรัฐบาล	49.1	23.7	24.9	2.7	100.0(334)
ช่วยธุรกิจของ ครอบครัว	*ก	*ก	-	-	*ก (4)
รวม	15.7 (176)	61.0 (684)	14.8 (166)	8.5 (96)	100.0(1122)
ชนบท					
นายจ้างและผู้ ทำงานส่วนตัว	0.9	26.6	4.7	67.8	100.0(793)
ลูกจ้างเอกชน และรัฐบาล	38.3	18.6	27.5	15.5	100.0(193)
ช่วยธุรกิจของ ครอบครัว	-	13.0	-	85.9	100.0(78)
รวม	7.6 (81)	24.2 (258)	8.5 (90)	59.7 (635)	100.0(1064)

*ก จำนวนตัวอย่างน้อยกว่า 5 ราย